

философътъ ви Спира така предсигаватъ: слѣдователно не трѣбва да казвате бихте ме, но чини ми се че ме бихте.

Мар. Штж отида да се оплача на полицията за дѣто нападнахте личната ми честь, въ самото ми прибѣжиште, кжштата ми.

Сган. Миѣж си ржцѣтъ.

Мар. Оште стоѣтъ на гърбътъ ми бѣлвзнтѣ отъ биенето.

Сган. Възможно.

Мар. Ти ми ги направи.

Сган. Не е невъзможно.

Мар. Штж направѣж да се издаде за тебе заповѣдь за затваряне.

Сган. Незнамъ ништо.

Мар. И правосѣдието ште те накаже.

Сган. Ште стане штото е възможно.

Мар. Рамената ми въ огѣцъ гориѣтъ.

Сган. Чини ти се така.

Мар. Дивий!

Сган. Възможно и това.

Мар. Сега ште да видишь! *(Отива-си),*

ЯВЛЕНИЕ III.

Сганарелъ *(самъ).*

Иди по гявола ништожне! О! какво нештастие да не мож да извадж една дума отъ устата и на тоя проклетецъ! намѣрвамъ се пакъ въ сжштото недоумѣние, въ което бѣхъ и преди. Но при това азъ трѣбва да научѣж нѣшто за честѣта си. Чухъ да приказватъ че дошълъ единъ искусенъ магесникъ, който съ чудното си искусство, предсказва за бѣджштето. При него штж отидж, и ако ми предкаже бѣджштите, тогава се оженвамъ за любезната ми Д... ако нѣ то земамъ назадъ думата си.